

„...Mert a haza lelked része, hátait beléd véste...”

HAT-16-01-066

BESZÁMOLÓ

A pályázatunk célja: A határainkon túl élő magyarsággal való közvetlen találkozás erősítse a tanulók erkölcsi, morális és nemzeti identitását, szociális kompetenciáját. Oktatási célunk a látottak bemutatása és tantárgyi ismeretekhez kapcsolása. Célunk kapcsolat létesítése egy magyar iskola diákjaival és pedagógusaival.

A pályázat helyszíne: Ukrajna – Kárpátalja

Korosztály: 7. évfolyamos diákok

Időpontja: 2016. október 10-13.

A pályázat helyszínei:

- Beregszász
- Munkács
- Ungvár
- Nagybereg
- Nagyberegi Iskola
- Csetfalva
- Szolyva
- Vereckei-szoros
- Vereckei-hágó
- Beregszentmiklós
- Tiszacsoma

1. nap délelőtt

Indulás korán reggel 6 órakor Miskolcra Beregsurány felé a határhoz. Mielőtt a határhoz érkeztünk volna megbeszéltük azokat a fontosabb dolgokat, ami a határátlépéshez elengedhetetlenül szükséges. Mivel csak útlevelemmel szabad erre az országot átlépni, kicsit közelebbről is megismertük ezt az okmányt. Megvizsgáltuk a magyar útlevelem sajátosságait. Megtaláltuk benne a második arcképünket és az elrejtett eredeti kéziratú Himnusz szövegét.

A határ átlépése után, ami egy szűk óráig tartott, folytattuk utunkat Munkács várához, ami első célpontunk volt a négy nap folyamán. Már messziről látszottak a bástyák és a tornyok kiemelkedve a tájból. Előtte éppen esküvői fotózásra készülődött egy pár.

Ahogy megérkeztünk a várba a kialakított csoportok megkapták első feladatukat, majd koszorúinkat elhelyeztük.

A 3 feladat elsősorban keresési jellegű volt és II. Rákóczi Ferenchez kapcsolódott. Sikeresen megoldottuk, bár a fejedelemtől készült festmény elkerülte valahogy a figyelmünket csak a végén találtuk meg. A csoportos feladatok értékelése után visszasétáltunk a buszhoz és elindultunk következő célunk felé.

1. nap délután

Ungvár felé vettük utunkat, ahol az ortodox templomot tekintettük meg. Itt az atya részletesen elmondta a templom illetve az ortodox vallással kapcsolatos tudnivalókat, majd megtekintettük a csodálatos ikonokat és készíthettünk fotókat még az atyával is. Az ortodox templom után egyenes a görög katolikus székesegyház felé vettük utunkat, amit sajnos csak kívülről tekinthettünk meg, bár így is szép látványt nyújtott. Mellette azoknak a domborművei voltak, akik pártolásukkal segítették az egyház előbbre jutását. Például Bercsényi Miklós gróf is. A székesegyház mellett nem sokkal egy rövid séta után pillantottuk meg a várat, érdekes füles bástyáit, a vizes árkot. A vár szemmel láthatóan nem egy magas szirtre épült, nem sokban hasonlított Munkácshoz.

Az építményt kívülről tekintettük meg, magát a főkaput és a várfalat is.

A várakozás közben, míg a belépőket megvásárolták a szomszédban található skanzenbe, elfogyasztottuk ebédünket. A skanzen érdekessége, hogy majd egy évtizedig készítették, és felmérték Kárpátalján mely települések házait érdemes szétbontani és újra felépíteni itt.

A régi falusi házak sora fogadott bennünket, láthattuk milyen volt az élet egy-egy településen. Itt kaptunk újabb feladatot többi csoporttal együtt. Meg kellett keresni a számunkra kijelölt nemzetiségű házat, illetve épületet. A kiszabott idő leteltével és a feladat megoldása után kaptunk még egy kis szabadidőt és körbejártunk szinte mindent. Természetesen leginkább a régi iskola érdekelt minket, no meg a szabadon mászkáló bárányok.

1. nap este

Beregszászra való megérkezésünk után először is a finom vacsora várt minket, majd beköltöztünk a szállásunkra, ami egy a református kollégium volt.

Majd előadást hallgattunk meg Kárpátalja történelméről és Munkács várának szerepéről az elmúlt korokkal kapcsolatosan. Elhelyezkedésünk után az esti feladatunkat is megoldottuk. A foglalkoztató füzetben dolgoztunk és beszámolót írtunk a nap eseményeiről. A csoportok pedig a feladatok elosztása mellett készülődtek a következő napra. Jókedvűen mulattunk a napból hátralevő időt, sok kacagással tekintettük meg a nap folyamán készített képeket.

2. nap délelőtt

A reggeli után izgalommal telve indultunk Nagybereg felé, ahol majd az ottani iskolás gyerekekkel és intézményükkel ismerkedtünk meg. Az érkezés első percei után átadtuk a részükre gyűjtött adományokat, könyveket és játékokat. Majd ezután az igazgatóhelyettes néni mutatta be a tanárokat és az épületet. Kiválasztottuk magunk közül, hogy ki melyik órára szeretne menni és megkezdődött a tanítás. Az órai munkába bevontak minket is és láthattuk, hogyan zajlik az oktatás egy határon túli magyar iskolában. Az órák végén összeismerkedtünk az ott tanuló gyerekekkel és készülődtünk a várva várt mérkőzésre, egy baráti focimeccsre a helyi iskolás tanulókkal. Két mérkőzést játszottunk és kétszer is sikerült nyernünk ellenük. A többiek folyamatosan biztatták a csapatot rendesen kiszurkolták magukat.

Azután megtekinthettük azt a termet, ahol hagyományörzés folyik, és rendes tanítási órák szerint a tanulók a szövéssel foglalkoznak. Itt rengeteg szép beregi szőtestet láttunk és ki lehetett próbálni a szövőszékeket is. Végül a délelőtt zárásaképpen az iskola saját múzeumát tekintettük meg, ahol szőttesek, bútorok és a régi paraszti élet tárgyai voltak láthatóak. A sok tárgy közül sajnos mi nem igazán ismertük fel mi célt szolgáltak akkoriban. Viszont sok ismerettel gyarapodva távoztunk innen.

2. nap délután

Az ebéd után, amit a nagybereg-i iskolában kaptunk a tájház felé vettük az irányt, ahol a helyi vezető várt minket. Ő kísért végig a régi házban elmagyarázva melyik helyiségben mi látható illetve milyen funkciót szolgált például a vendégszoba vagy miért hívták tisztaszobának. Láttunk itt régi kályhákat, rokkát, szerszámokat, edényeket. Mind a régi élet fontos eszközei ma már csak kiállítási darabok. Hátul helyezkedett el a csűr, amiben fát és takarmányt tároltak.

A szomszédból pedig áthallatszottak az állatok hangjai, ami érdekesnek számított egy városi gyereknek. A kert érdekessége, hogy mindenféle magokat küldenek külföldről is ide és ezeket megpróbálják elültetni, hogy kikeljen. A kerti sétánk után átvonultunk a közeli tornaterembe, ahol művészi kerékpáros bemutatókat láthattunk. Azt hiszem, mindenki csak ámult és bámult azon, hogy micsoda erő és állóképesség kell e sporthoz. A gyakorlatokat többek között Európa bajnoki bronzérmesek mutatták be nagy tapssal a végén. A bemutatót a lenyűgöző páros gyakorlat zárta.

2. nap este

A nap zárásaként indultunk Csetfalvára, ahol két templomot tekintettünk meg. Az első már messziről is látható református templom illetve az előtte álló harangláb. A harangláb magas volt, szépséges. Bentről felfelé nézve érdekes volt megállapítani, hogyan építették. A másik érdekesség, hogy ebből tudtunk bemenni a református templomba, amelynek mennyezete csodálatos fakazettás volt, feladatunk részeként fedeztük fel a készítő vagy készítő nevét Asztalos Lándor Ferenczét. Innen a pár száz méterre épült ökumenikus templomot a görög és a római katolikus hívek közösen építették fel. A szép épület fából készült, és belül is minden fa, ami csodálatosan egyszerűvé teszi.

3. nap délelőtt

A mai napunk hosszadalmas utazást ígért, mert úti célunk, a Vereckei-hágó kissé messzebb található Beregszásztól is. Azonban nemcsak oda készültünk, hanem utunk első megállója Szolyva volt. Pontosabban az ott létrehozott emlékpark. Ezt azoknak az emlékére építették, akiket a második világháborúban kényszermunkára vittek és nem tértek többé haza 1944-ben. Rossz érzés volt látni a márványtablák sokaságát a sok ember nevét.

Az emlékpark után a következő megállónk a polenai ásványvizek szanatóriuma volt, ahol a szabad csapokból megkóstolhattuk az ottani ásványvizeket. Sajnos a terembe nem engedtek be ahol 10-20 féle is van, így csupán a kinti három fajtából ittunk. Nos, volt, akinek abszolút nem ízlett, volt, akinek igen. Simább és kénesebb vizek is voltak a három között. Az ott lévő betegek, ahogy megtudtuk, gyomorbántalmakra fogyasztják. Érdekes volt még a kertben is nézelődni, mivel érdekes vashuzal szobrokat láthattunk. Zsiráfot, dínót, no meg élő hattyúkat is.

3. nap délután

A hosszú buszozás után végre feltűnt előttünk Verecke. Ám ekkor vettük észre, milyen is az út felfelé. Simának semmilyen esetben sem nevezhető, viszont a táj szépsége kárpótolta a lassú haladást. Mire felértünk a 841 méter magas tetőre, sajnos a szél és a hideg is velünk együtt jött.

Megtudtuk a sok romos épület okát is. Régen erre haladt a fő út, ám amikor áthelyezték akkor a szállók, éttermek tönkrementek.

Lassan felértünk és megcsodáltuk fentről is a táj szépségét és azt a helyet ahol Árpád vezér népünket vezette az új hazába. Felemelő érzés volt talán ugyanúgy lenézni a völgybe, mint őseink. A fejünk felett magasodó emlékmű a kapu valamint hét ága a hét honfoglaló törzs. Középen oltárkö a vérszerződésre utalva. A szél ugyan fúj, de a magunkkal hozott Feszty-körképet megtartva beszélgettünk a honfoglalásról, kerestünk a képen azonos motívumokat, bár hiába, mert megtudtuk, hogy Feszty Árpád a Munkács melletti domboknál festette azt.

3. nap este

Beregszentmiklósi várkastély volt mai napunk utolsó állomása, amely nem akármilyen meglepetéseket tartogatott. A kastély jelenlegi bérlője, felújítója egy festőművész kalauzolt végig minket az egykori Rákóczi váron. Érdekes előadása és a termék történelmi háttére tette színessé a látogatásunk. Nem utolsó sorban az is, hogy titkos folyosókon közlekedhettünk, vagy az hogy Zrínyi Ilona és Thököly Imre milyen sokszor találkoztak itt házasságkötésük előtt.

Megtudtuk azt is, hogy elsősorban a gyakori rablások miatt építették és II. Rákóczi Ferenc itt töltötte utolsó éjszakáját száműzetése előtt. Nyáron művésztelepet szerveznek a várban.

Napunk végén előadást hallgattunk meg Nemzeti hovartartozásunk címmel. Érdekes volt hallgatni egy itt élő magyar ember érzéseit magyarságáról.

4. nap délelőtt

Sajnos kissé szomorúan ébredtünk, mivel a mai napon utaztunk haza. Az összepakolás és a reggeli után a városban a csoportok megkapták feladataikat, ami nem akármilyen nehézségű volt. Meg kellett keresni a városban megnevezett helyeket például szobrokat, épületeket. A kapott térkép alapján, azon be kellett jelölni és szelfit kellett készíteni a csoportnak, úgy, hogy a helyszín is látszódjon. Hosszas keresgélés és a járókelők segítségével azonban sikerült megoldani a feladatot, bár voltak, akik nem értettek magyarul. Az idősebbek közül sokan szívesen álltak szóba velünk.

Az ellenőrzés a Tanárképző Főiskolán történt, mindenki megtalálta a helyszíneket több, kevesebb idő alatt.

4. nap délután

Ebéd után a főiskolán folytattuk rendhagyó fizika órával, ahol a meglévő csoportoknak a folyosó falán elhelyezett híres feltalálók, tudósok közül egyet kellett bemutatniuk.

Ezek után a néptáncos tanulóink rögtönzött bemutatót tartottak a színpadon, így vidám tapssal búcsúztunk a főiskolától.

A délután utolsó programja Tiszacsoma volt, az ott kialakított honfoglalás kori emlékpark. Itt régészeti ásatások folytán rengeteg lelet került elő a honfoglaló őseinkkel kapcsolatosan, főleg az itt feltárt sírokból.

Élményekkel és rengeteg ismerettel tarsolyunkban vettek Magyarországra felé az irányt.

4. nap este

Hazafelé úton minden csoport beszámolt a neki legkevesebb élményéről. Végignéztük útközben a készült fotók tömkelegét.

Kicsit örömmel, de kicsit szomorúsággal pillantottuk meg Miskolc fényeit. Jó volt újra itthon lenni, látni szüleinket, de sajnos véget ért ez a csodálatos négy nap, mely során az összekovácsolódott csapatunkkal sok szép emléket őrzünk majd.

Összefoglalás

4 napos tanulmányi kiránduláson vettek részt iskolánk 7. évfolyamos tanulói Kárpátalján. Ezalatt számos élménnyel gazdagodtak, nagyon jó közösséggé formálódtak.

Jártak beregsurányi határon, megismerték útlevelünk titkos, nem mindenki által ismert részleteit. Megismerték a munkácsi várat, és Ungvár számos nevezetességét (ortodox templom, görög katolikus székesegyház, vár, skanzen). Előadást hallhattak Kárpátalja történelmi háttéréről.

Éltre szóló élményt nyújtott a nagybereg-i iskolával és a gyerekekkel való találkozás.

A szomorú szolyvai látogatás után megkóstolták a polenai ásványvizet. A Vereckei-hágó jó helyszínt teremtett a magyarságtudat erősítésére, amit megerősített az esti előadás a hazaszeretetről. Nagy érdekességet jelentett a bereszentmiklósi vár.

Felfedezték Beregszászot önállóan, térkép segítségével. Rendhagyó fizikaórán vettek részt, majd rögtönöztek egy néptáncbemutatót. Tiszacsomán ért véget a kirándulás, ahol a honfoglalás kori emlékhelyet tekintették meg.